

det vil gaae med Forholdet mellem Bands Af-
 svinning og Bands Afbenyttelse til Giendommens
 Forbedring; Her komme to ganske forskellige
 Mlembed til at staae overfor hinanden. Naar
 f. Ex. en Mand vil benytte Bandet til at over-
 riste sin Giendom med, maa han ønske, at det
 maa staae saa høit som muligt i Jordbunden,
 medens derimod Afsvinningen fordrer just det
 Modsatte. Efter Lovforslaget er det saaledes,
 at den, der afsviver Bandet, kan lede det igjen-
 nem Naboen's Jorder, og denne skal da paa-
 tage sig Vedligeholdelsen for Fremtiden af de
 Rør, som dertil ere fornødne, hvilket vistnok i
 mange Henseender vil afstedkomme Ulempe og
 høist indviklede Forhold. Den ærede 5te Lands-
 thingsmand for 2den Kreds (B. Christensen)
 har vist mig den Tillid at troe, at jeg i nær-
 værende Sag kunde stille Vædringsforslag, som
 kunde afhjælpe de Mangler, som denne Lov i
 flere Retninger efter min og Fleres Mening
 lider af, men jeg maa ydmygelig bekjende, at
 dette seer jeg mig ikke istand til. Havde jeg kun-
 net gjøre dette, var jeg ikke fremkommen med
 Forslag om en Udvalgsbehandling og derved
 standset Sagen, da jeg saa godt som Nogen
 ønsker, at vi maae faae en Lov ud snarest mu-
 ligt som den, der foreligger, naar den kun havde
 modtaget nogle Vædringer, der efter min Men-
 ning ere høist nødvendige, og som alene kunne
 gives ved en omhyggelig Drøftelse i et Ud-
 valg.

Madvig: Jeg stemte med nogen Betæn-
 kelighed ved den sidste Afstemning, fordi jeg
 paa Grund af min sjerne Stilling til denne
 Sag ikke havde villet ytre mig under Dis-
 cussionen om Motiverne for min Afstemning.
 Jeg skal imidlertid nu sige et Par Ord, thi
 det er mig af flere Grunde vigtigt, at det ikke
 troes, at min Modstand og min Stemmegiv-
 ning var grundet enten i en Bestræbelse for
 at hindre denne Lov eller i en eensidig og hen-
 synsløs Vedhængen ved almindelige Sætninger
 om Landstingets Ret. Jeg gif dengang ud
 fra, at et Udvalg, — hvilket jeg forresten,
 naar jeg i rette Tid var bleven opmærksom
 paa Sagens Gang, helst vilde have nedsat,
 som den ærede 6te Landstingsmand for 9de
 Kreds (Brasch) udtalte, paa en senere Tid —

jeg gif ud fra, siger jeg, at et Udvalgs Ved-
 sættelse vilde være den eneste Maade til at
 sjerne de Hindringer, der ere tilstede for, at
 dette Udvalgs kan blive til Lov. Jeg antager
 nemlig — men jeg skal siden sige, at det er
 ikke min personlige Mening, hvorpaa jeg læg-
 ger Vægt — at § 14 af dette Lovforslag paa
 ingen Maade, som den nu staaer, kan ved-
 tages; jeg antager, at navnlig den 4de Post
 af § 14 stifter en aldeles ny Ret til Benyt-
 telse af Band for Folk, der ikke hidtil have havt
 nogen Ret dertil, nemlig Folk, hvis Giendom
 ikke støder til Vandløb, og denne Ret gives
 dem under utilstrækkelige Bestemmelser om deres
 Giendoms Beliggenhed med Hensyn til Vand-
 løb, deres Afstand og Altt, hvad der ellers
 kommer i Betragtning, saa at jeg ikke troer,
 det gaaer an at lade en saadan Lovbestemmelse
 komme ud i Verden, og det gaaer ikke an her
 at trøste sig med, at, naar der opdages en
 Usuldstændighed, kan man siden rette den; thi
 det er ikke at rette, naar man først giver en
 ganske almindelig Regel, hvorpaa der bygges
 Planer maaskee og Foretagender, og siden op-
 hæver den. Men, hvad jeg væsentlig vilde
 gjøre opmærksom paa, er, at det ikke er min
 personlige Mening, jeg her udtaler, men at
 der er en ganske bestemt tilstedeværende Hin-
 dring for Lovforslagets Ophøielse til Lov, naar
 vi ikke alvorligt tage os af en indgribende
 Vædring. Det blev nemlig før omtalt, at
 man om dette Lovforslag var kommen til Enig-
 hed med Ministeriet, og at Loven, naar vi
 ikke lægge Hindringer i veien, vil komme ud.
 Dette forholder sig imidlertid paa den aldeles
 modsatte Maade; naar vi ikke væsentlig ændre
 Loven, vil den ikke komme ud. Det er sagt
 med saa rene Ord, at det undrer mig, at man,
 naar man har fulgt det andet Things For-
 handlinger, kan have overhørt det. Indenrigs-
 ministeren har i Folkethingets 45de Møde, den
 2den December, ved Forhandlingen af § 14 i
 dette Lovforslag sagt — jeg haaber, at den
 høitærede Formand ikke har Noget imod, at
 jeg oplæser disse Ord, og man veed, hvor for-
 sigtigt vor Indenrigsminister udtaler sig, og
 hvor nødigt han udtaler Noget, der ligner en
 Trusel om Anvendelsen af det kongelige Veto
 — han sagde: „Denne Sag er af en saadan